

heder, som maatte have kunnet afholde fra at tiltræde det *Ændringsforslag*, hvortil jeg har henvist, naar der var *Spørgsmaal* om det som *Ændringsforslag* til den provisoriske Lov, de *Betænkeligheder* synes mig nu ganske at maatte være fjernede. — Der er under de sidste Dages *Forhandlinger*, trods de mange haarde Ord, der ere faldne, dog ogsaa fremkommet *Udtalelser* fra flere Sider, der gif i den Retning, at man vilde være rede til at gaa med til alle *Stridt*, som kunde føre os ud af den uheldige Tilstand, forsaavidt det kunde forenes med, hvad man ansaa for politisk *Pligt*, politisk *Nødvendighed*. Nuvel, det, som bydes de *Herrer* gennem dette lille *Forslag*, er en *Seilighed* til at vise i *Gjærningen*, hvor dybtfølt de Ord have været, til hvilke jeg har henvist.

Solstein: Naar det ærede Medlem udtalte, at han gif ud fra, at der fra vor Side var *Redebonhed* og alvorlig *Billie* til nu, da *Provisoriet* er forkastet, at gjøre, hvad vi formaa til, at vi komme videre ind i lovlige Tilstande, har det ærede Medlem fuldstændig *Ret*. Den *Redebonhed* er tilstede hos *Flertallet* af os, og vi ville gjøre, hvad vi formaa i saa Henseende; vi ville ikke blot ikke lægge denne *Lov* nogen *Hindring* veien, men tværtimod gjøre *Vort* til, at den kan komme ud, og idet jeg derfor skal tillade mig at anbefale, at *Loven* kommer til at gaa over til 2den *Behandling*, maa jeg dog med det Samme gjøre et *Par Bemærkninger* med *Hensyn* til vor *forestaende Stilling* til 2den *Behandling*. — Det ærede Medlem sagde, at en *Godkjendelse* af *Provisoriet* var det, som det laa os paa *Sinde* at forhindre eller at modsætte os, vi betragtede det som en *Samvittigheds Sag* at modsætte os *Alt*, hvad der vilde være en *Godkjendelse* af *Provisoriet*. En saadan *Godkjendelse* af *Provisoriet*, mere eller mindre *tilsyneladende*, tror jeg altsaa, at det ærede Medlem vil være enig med os i, at vi ikke kunne gaa med til under nogen *somhelst Omstændighed*. Jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa maa *indrømme*, at en *Betragelse* af *Lovforslaget*, ganske i den *Form*, som her er foreslaaet, fra vor Side vil blive at sætte *Provisoriet* i *Kraft* 24 *Timer* eller 12 *Timer* efter, at man har forkastet det, i det *Mindste* formaa vi ikke at se *Andet*; det er os *umuligt*. Det kunne vi ikke; vi kunne ikke slaa *Provisoriet* ihjel den ene *Dag* og lade det leve op den anden *Dag*. Dersom der ikke var nogen *somhelst* *Udvei* herfra, vilde vi være *tvungne* til at forkaſte eller negte dette *Forslag* *Overgang* til 2den *Behandling*; thi at gjøre noget *Saadant*, som ganske *ſikkert* vilde gjøre *Indtrykket* af en *mindre* alvorlig *Fremgangsmaade* fra vor Side, tør vi ikke; men paa den anden Side kan jeg ikke se *rettere*, end at der maa kunne findes en *Form*, hvorunder vi kunne komme ud over denne *Banſkelighed*. Her er som *Begrænds-*

ning for *Indtægter* og *Udgifter* henvist til et *Lovforslag*, der fuldstændig dækker *Provisoriet*, og som af den *Grund* maatte betragtes som en *Godkjendelse* af *Provisoriet*. Dersom man kunde finde en anden *Form*, hvorved vi kunde komme ud over disse *Banſkeligheder*, tror jeg, at *Sagen* maatte kunne fremmes. Fra vor Side vil der til 2den *Behandling* blive stillet et *Ændringsforslag*, der gaar i denne *Retning*. Jeg skal ikke i dette *Øieblik* komme ind paa en *nærmere* *Beskrivelse* eller *Udvikling* af, hvorledes dette *Ændringsforslag* vil se ud. Det vil blive stillet til 2den *Behandling*, og jeg skal da tillade mig at *motivere* det nærmere. Jeg skal kun sige saa *Meget*, at det ikke blot er vor *oprigtige* *Billie* at gjøre ved dette *Ændringsforslag*, hvad vi kunne, forat *Sagen* kan komme videre igennem dette *Thing*, men at vi *selvfølgelig* ogsaa have den *bestemte* *Hensigt* at rætte os saa vidt, at stille os saaledes, at der fra det andet *Things* Side ikke skal være nogen *somhelst Grund* til at modsætte sig.

Berg: Det ærede Medlem for *Kjøbenhavn* *Amts* 5te *Valgkreds* (*Solstein*), der var *Ordfører* for den *Sag*, vi behandlede i forrige *Møde*, har udtalt sig for at fremme den heromhandlede *Sag* paa en saadan *Maade*, at den hurtigst mulig kunde give *Ministeriet* en midlertidig *Bevilling* af lignende *Indhold*, om ikke i samme *Form*, som her er foreslaaet. Jeg maa erklære, at jeg for mit *Bekommende* ikke agter at lægge nogen *Hindring* i *Veien* for, at det ærede Medlem og de, der dele hans *Opfattelse*, kunne gaa denne *Vej*; men jeg maa udtale, at jeg ser mig ikke i *Stand* til at følge ham. Det vil altsaa med andre Ord sige, at jeg har i *Sinde* at afholde mig fra *aktiv* *Deltagelse* i den *Afstemning*, som vedkommer denne *Sags* *Fremme* her i *Thinget*, og jeg skal sige, hvorfor jeg indtager denne *Stilling*. For det *Første* skal jeg sige, hvorfor jeg afholder mig fra *aktiv* *Deltagelse* i denne *Sag* enten som *Modstander* eller som *Medvirkende*. *Grunden* er den, at den *Opfattelse*, jeg har havt af *Folkethingets* *Fremgangsmaade* til *Hædelse* af sin *forfatningsmæssige* *Stilling* under den nuværende *politiske* *Situation* kunde kun være fulgt, naar den var delt af hele *Oppositionen* her i *Thinget*, og naar det ikke er *Tilfældet*, vilde det derfor være *urigtigt* at søge den fremmet ved nogen *ſærlig* *aktiv* *Virksomhed*. Hvorfor jeg for mit *Bekommende* ikke følger den ærede *Ordfører*, ligger i *Følgende*. Den ærede *Regjering* har under de *Forhandlinger*, vi have ført i de foregaaende *Dage*, sagt os, at den anser det som sin *uafviselige* *Pligt* selv at lave sig en *Finantslov* — jeg tillader mig at bruge det *Udtryk* — men den ærede *Regjering* har ligesaa *bestemt* *afsvist*, at det var dens *Pligt* at formaa *Rigsdagen* til at give den en *Bevilling*. I begge *Tilfælde* staa *Regjeringen* efter min *Opfattelse* med en *Ansku-*